

Необични јелен

Владимир Хулпах

На зидовима цркве у Либеку висе две веома лепе слике. На једној је ловац с луком и стрелом, а на другој један дивни јелен. Обе слике подсећају на догађај који се збио у Либеку и био повод за градњу ове цркве.

Славни Карло Велики у то време је ратовао по Саксонији. Сити рата, његови војници затражили су мало одмора. Цар одлучи да се одморе који дан баш ту где су се затекли па искористи прилику да својим племићима приреди велики лов.

У том крају је било много дивљачи. На једном пропланку ловци налетеше на великог јелена с раскошним роговима. Такво роговље нико до тада није видео. Силно пожелеше да ухвате јелена и обрадују цара. Гонили су га све док, измучен, више није могао да се држи на ногама.

Карла Великог заиста обрадова сатерани јелен. Он је био толико горд и леп да цар није имао срца да га устрељи. Зато је одлучио да јелена потера у Ахен и тамо га изложи погледима и дивљењу својих земљака.

Када је саопштио својим пратиоцима своју намеру, заробљени јелен је затреперио и задрхтао сваким делићем тела. Као да су му се и очи напуниле сузама. Изгледало је као да преклиње цара да га остави на слободи. И цар је био узбуђен. Затражио је од своје послуге да му донесу један ковчег с накитом. Из њега је извадио тежак, скупоцен златан ланац с крстом украшеним дијамантима. Ставио га је јелену на рогове и рекао:

- Врати се у своју шуму. Пуштам те јер видим колико ме молиш. Ево ти овај ланац. Он ће бити знак твоје изузетне вредности. Нека овај крст сваког оног ко те сретне подстакне на племенита дела.

Ловци ослободише јелена. Горда животиња захвално погледа цара и лагано, краљевским кораком, упути се ка шуми.

Од тог догађаја су прошле десетине и стотине година. Пао би у заборав да много, много касније није дошао у исти крај да лови војвода Хенри Лав са својим племићима.

Задубљен у мисли, није ни приметио да се удаљио од осталих. Кад је стигао до једног густиша, коњ којег је јахао се укочи. Војвода се прену из размишљања. Изненађено погледа око себе. Призор је био толико необичан да једва поверова властитим очима у оно што види. На сред једног пропланка, тачно испред њега, стајао је прекрасан јелен с разгранатим роговљем. На роговима је сијао златан ланац с крстом украшеним дијамантима. Хенри се саже да узме стрелу да је би је запео у лук. Брзо нанишани и одапе, али се стрела заби у оближњи храст. Зграби и другу стрелу. Али је не одапе. Јелен му се приближи и спусти рогове као да му нуди драгоцености са њим.

Војвода саксонски и баварски и не трепну. Скочи на земљу и пажљиво скину ланац с рогова. Јелен подиже главу и нестаде у шумарку пре него што се Хенри поврати од изненађења.

Не прође много времена и оствари се пророчанство Карла Великог о племенитом делу. Новцем добијеним од продатог ланца Хенри постави камен-темељац за либечку цркву.

„Легенде о европским градовима”,
Владимир Хулпах